

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

A1.

Existimāvit venīre ad se hominem ingentis magnitudinis, et squalidā facie, similem effigiēi mortui. Quem simul aspexit Cassius, concēpit timōrem et cupīvit audīre	Νόμισε ότι ερχόταν προς το μέρος του (ένος) άνθρωπος με πελώριο μέγεθος και βρόμικο πρόσωπο, όμοιος με εικόνα νεκρού. Μόλις ο Κάσσιος τον κοίταξε, τον έπιασε φόβος και επιθύμησε να πληροφορηθεί (να ακούσει)
nomen eius. Ille respondit se esse Orcum.	το όνομά του. Εκείνος απάντησε ότι ήταν ο Πλούτωνας.
Bello Latino I. Manlius consul nobili genere natus exercitui Romanorum praefuit.	Στη διάρκεια του Λατινικού πολέμου ο ύπατος Τ. Μάνλιος, που καταγόταν από αριστοκρατική γενιά, είχε την αρχηγία του Ρωμαϊκού στρατού.
Is cum aliquando castris abiret, edixit ut omnes pugna abstinerent. Sed paulo post filius eius castra hostium praeterequitavit et a duce hostium his verbis proelio lacessitus est:	Κάποτε που έφευγε από το στρατόπεδο, διέταξε να απόσχουν όλοι από τη μάχη. Αλλά λίγο αργότερα ο γιος του πέρασε έφιππος μπροστά από το στρατόπεδο των εχθρών και προκλήθηκε σε μάχη από τον αρχηγό των εχθρών μ' αυτά τα λόγια:
Non tibi ingredienti fines patriae ira cecidit? Quamvis infesto et minaci animo perveneras, cur, cum in conspectu Roma fuit, tibi non succurrit: «intra illa moenia domus ac penates mei sunt, mater coniunx liberique?»	Δε σου πέρασε η οργή τη στιγμή που πατούσες τα σύνορα της πατρίδας σου; Παρόλο που είχες φτάσει με τόσο εχθρική και απειλητική διάθεση, γιατί, όταν είδες τη Ρώμη, δε σου ήρθε αυτό στο μυαλό σου: «Μέσα σ' εκείνα τα τείχη βρίσκονται το σπίτι μου κι οι θεοί μου, η μάνα, η γυναίκα και τα παιδιά μου;»
Ergo ego nisi peperissem, Roma non oppugnaretur; nisi filium haberem, libera in libera patria mortua essem. Ego nihil iam pati possum nec diu miserrima futura sum: at contra hos, si pergis, aut immatura mors aut longa servitus manet.	Αν λοιπόν εγώ δε σε είχα γεννήσει, δε θα πολιορκούνταν η Ρώμη. Αν δεν είχα γιο θα πέθαινα ελεύθερη σε ελεύθερη πατρίδα. Εγώ πια τίποτα δεν είναι δυνατό να πάθω ούτε θα είμαι πάρα πολύ δυστυχισμένη για πολύ: αντίθετα όμως αυτούς εδώ, αν συνεχίσεις, τους περιμένει ή πρόωρος θάνατος ή μακρόχρονη σκλαβιά.

B1. ingenter.
facies
simillimo
quae
exercitus
proeliis
minaciora
illud
penatium
nulli rei
diutius
miser

hac
morte
servitutis

B2α. existimem
veniendo
aspice
conciipient
praeesse
abisset
abstenturam
habebuntur
passuram esse
possitis

B2β. Ενεστώτας: *ingrediamur*
Παρατατικός: *ingrederemur*
Μέλλοντας: *ingressuri simus*
Παρακείμενος: *ingressi simus*
Υπερσυντέλικος: *ingressi essemus*

Γ1α. magnitudinis: ετερόπτωτος ονοματικός προσδιορισμός, γενική της ιδιότητας στο *hominem* δηλώνει μόνιμη ιδιότητα
consul: ομοίπτωτος ονοματικός προσδιορισμός, παράθεση στο *T. Manlius*
aliquando: επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου στο ρήμα *abiret*
animo: αφαιρετική του τρόπου στο ρήμα *perveneras*
miserrima: κατηγορούμενο στο υποκείμενο *ego* λόγω του συνδετικού ρήματος *futura sum*.

Γ1β. se: υποκείμενο του ειδικού απαρεμφάτου *esse* που λειτουργεί ως αντικείμενο στο ρήμα *respondit*. Υπάρχει **ταυτοπροσωπία** με το *se* σε πτώση αιτιατική λόγω λατινισμού (το υποκείμενο του ειδικού απαρεμφάτου πάντα σε πτώση **αιτιατική**)
ego: υποκείμενο του τελικού απαρεμφάτου *pati* που λειτουργεί ως αντικείμενο στο ρήμα *possum*. Υπάρχει ταυτοπροσωπία.
ego: υποκείμενο ρήματος και απαρεμφάτου σε πτώση ονομαστική

Γ1γ. *Dux hostium his verbis proelio laccessivit filium.*

**Γ1δ. qui natus erat
dum tu ingrederis**

Γ2α. si pergis: δευτερεύουσα **επιρρηματική υποθετική** πρόταση, εισάγεται με τον υποθετικό σύνδεσμο *si* γιατί είναι καταφατική. Πιο συγκεκριμένα:
Υπόθεση: *Si pergis* } οριστική ενεστώτα
Απόδοση: *manet* }
Σχηματίζει υποθετικό λόγο 1^{ου} είδους, ανοικτή υπόθεση στο παρόν.

Υπόθεση: *Si perrexisses* } υποτακτική υπερσυντέλικου
Απόδοση: *mansisset* }

Δηλώνει υπόθεση αντίθετη στην πραγματικότητα για το παρελθόν

Υπόθεση: *Si pergas* } υποτακτική ενεστώτα
Απόδοση: *maneant* }

Δηλώνει υπόθεση δυνατή ή πιθανή για το παρόν – μέλλον.

Γ2β. Ego filium non habens, libera in libera patria mortua essem.

Επιρρηματική υποθετική μετοχή, συνημμένη στο ego, υποκείμενο του ρήματος *mortua essem*.

Γ2γ. Quem simul aspexit Cassius : Δευτερεύουσα **επιρρηματική χρονική** πρόταση, εισάγεται με τον χρονικό σύνδεσμο *simul* (προτάσσεται ή αναφορική αντωνυμία *quem*), εκφέρεται με οριστική παρακειμένου, δηλώνει πραγματικό προτερόχρονο χρονικό γεγονός (η πράξη έγινε μια φορά στο παρελθόν).

cum ... abiret: Δευτερεύουσα **επιρρηματική χρονική** πρόταση, εισάγεται με το σύνδεσμο *cum historicum* ή *narrativum* για να εκφράσει τη βαθύτερη σχέση αιτίου - αιτιατού μεταξύ δευτερεύουσας και κύριας πρότασης, εκφέρεται με υποτακτική για να προσδώσει το στοιχείο της υποκειμενικότητας και συγκεκριμένα με υποτακτική παρατατικού (*abiret*) γιατί εξαρτάται από ιστορικό χρόνο (*edixit* : ιστορ. παρακείμενος) για να δηλώσει το σύγχρονο στο παρελθόν.

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΑΡΓΥΡΗ ΣΙΡΔΑΡΗ